

[Helga Larsen.]

til den paagældende fastsættes paa Finansloven.

Der er forskellige Enkeltheder i dette Lovforslag, som jeg ikke skal komme ind paa her, men som jeg mener, at man nærmere kan drøfte i et Udvalg, og jeg vil kun til Slut sige, at jeg ønsker, at det denne Gang maa kunne lykkes at føre dette lille Lovforslag igennem Rigsdagen, saa at Sygeplejerskerne nu kan faa deres længe nærrede Ønske opfyldt. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Inger Gautier Schmit: Det maa altid vække den største Anerkendelse, naar man indenfor en Stand søger at hæve sit Arbejde til det bedst mulige, søger at gøre Uddannelsen saa alsidig som muligt, søger at lægge al sin Kraft ind paa igennem sit Arbejde og igennem sin Stand at tjene Samfundet. Og er der en Stand, om hvilken man kan sige, at den har gjort en saadan samfundsnyttig Indsats, at den med stor Kraft har hævet sin Stand, at den har arbejdet paa at tjene Standen og lidende Mennesker rundt omkring i vort Land, saa er det den danske Sygeplejerstand, som fra en ret ringe Begyndelse i forrige Aarhundrede i Løbet af den sidste Menneskealder har arbejdet sig op til at staa paa Højde med al Sygepleje her i Europa, og som, hvad der er saa meget mere beundringsværdigt, har gjort det paa eget Initiativ, ved egen Kraft, ved ubrydeligt Sammenhold.

Derfor har Sygeplejerne ogsaa en ganske særlig Stilling i det danske Folk. Man kan vist pege paa mange forskellige Fag, hvor der er overordentlige Dygtigheder, hvor der præsteres et udmærket Arbejde, men jeg tror meget vanskeligt, man kan pege paa en enkelt Fagudøvelse, hvor det danske Folk maa siges at staa med saa udelt Sympati som overfor Sygeplejerstanden. Og det ligger selvsagt deri, at Sygeplejerskerne foruden at udføre et dygtigt praktisk Arbejde netop kommer til Mennesker i de alvorligste, i de sværeste og vanskeligste Tider, hvor det ikke alene er to dygtige Hænder, man trænger til, men i lige saa høj Grad et varmt og forstaaende Hjertelag, det Sind at ville hjælpe uden at tænke paa sig selv. Jeg er vis paa, at der ikke er et eneste

Medlem i denne høje Sal, der ikke paa et eller andet Tidspunkt i sit Liv har staaet overfor den Velgerning, en eller anden god Sygeplejerske har ydet overfor ham eller hans.

Naar Sygeplejerne her i Landet gennem en Menneskealder har arbejdet hele deres Stand op til en saadan Højde, kan jeg paa en Maade godt forstaa, at man fra den Side ligesom har haft dette for Øje at kunne faa et ydre Bevis paa, hvad man kan præstere, og det er jo da ogsaa den Tanke, der ligger bagved Lovforslaget. Dette har allerede været til indgaaende Drøftelse i Landstinget, men kunde ikke gennemføres den Gang, fordi der indenfor Sygeplejeorganisationerne var Uenighed om hele Sagen. Lovforslaget er nu fremkommet fra den højtærede Indenrigsministers Side, navnlig paa Basis af, at man indenfor Centralforeningen af Hjemmesygeplejersker ogsaa er gaaet med til det ønskelige i en 3-aarig Uddannelse.

Naar vi fra vor Side skal se paa hele denne Sag, vil vi aldrig i mindste Maade kunne have noget imod, at man uddanner sig videst muligt, og jeg personlig ser saaledes paa det, at saaledes som alle Forhold har udviklet sig, er en 3-aarig Uddannelse under almindelige Forhold baade praktisk og gavnlig, for at man kan gøre Tjeneste navnlig paa de store Hospitaler. Jeg tror ikke, man med hele det Materiale, som en Sygeplejeelev skal gennemgaa, egentlig kan have kortere Tid, navnlig da man i de senere Aar paa vore Hospitaler er kommet stærkt ind paa at kræve et større Kendskab til Teori, hvad jeg finder heldigt, uden at jeg dog mener, at der ikke er nogen Grænse for, hvad en Sygeplejeelev kan tilegne sig, samtidig med at hun har et meget anstrengende legemligt Arbejde.

Jeg ønsker ikke, at det skal være smaa medicinske Studenter, vi har som Sygeplejersker, jeg ønsker, at man ikke alt for stærkt skal lægge Vægt paa, at det er studerende Kvinder, der skal gaa ind som Elever paa vore Hospitaler, jeg mener, man skal bevare det, der har været Normen i Landet hidtil: at det er de sunde og praktiske Kvinder fra den jævne Befolkning og ogsaa fra andre Samfundslag, der gaar ind til denne Gerning. Det vil altsaa sige, at det ikke skal være nogen Eksamen, der